

PREMIUM

▲ Bob van de Maat (rechts) en werkbegeleider Herman van Enckevort. Bob kwam mede dankzij het zware werk in de bossen van de drank en drugs af. Herman: „Maar we hebben ook mensen met andere problemen zoals een psychische aandoening, een burn-out of chronische vermoeidheid.” © Arjan Gotink

Jongeren met rugzakje werken zich in Bronckhorster bossen naar een vaste baan: ‘M’n leven staat eindelijk op de rails’

Bob van de Maat begroet in de bossen van landgoed Beekvliet zijn oude maatjes van de ‘bosploeg’. De 23-jarige Bob heeft samen met hen anderhalf jaar gesnoeid, gezaagd en gesleept op landgoederen. Dankzij die noeste arbeid zwoer hij drank en drugs af en heeft hij nu een vaste baan. „Dat was mijn redding.”

Gert Kramer 16-06-22, 06:59

De bosploeg is een initiatief van MonteVerde. De gemeente Bronckhorst huurt dat reïntegratiebedrijf al 7,5 jaar in om jongeren met problemen aan werk te helpen. Bob is een van de vele bosploegleden bij wie dat is gelukt. Hij draagt een jas van de gemeente Bronckhorst. Bob heeft daar sinds 1 april een baan in de plantsoendienst en als onderhoudswerker voor begraafplaatsen.

„En dat heb ik vooral te danken aan MonteVerde”, zegt Bob, die opgroeide in een pleeggezin in Haarlo en nu een plek heeft in een woongroep in Zelhem. „Ik kreeg eindelijk structuur in m’n leven en raakte van de drank en drugs af.”

Behalve Bob en zijn twee voormalige werkmaatjes - die anoniem willen blijven zolang zij in het reïntegratietraject van MonteVerde zitten - nipt ook Herman van Enckevort tijdens de pauze van zijn koffie. Hij is werkbegeleider bij MonteVerde. Herman heeft met zijn bosploeg even een stapje over de gemeentegrenzen gezet: landgoed Beekvliet ligt tussen Barchem en Borculo.

„Wij werken nauw samen met Natuurmonumenten, dat vanuit Vorden veel Bronckhorster landgoederen beheert”, zegt de 53-jarige Herman. „Zoals Hackfort, waar we vaak klussen doen. We hebben nu voor Natuurmonumenten een klusje buiten Bronckhorst.”

Sjouwen, zagen en snoeien

MonteVerde heeft een contract met meerdere (hoofdzakelijk oostelijke) gemeenten en laat werkzoekende jongeren tussen de 20 en 35 jaar landgoederen onderhouden. Dat is doorgaans zwaar, fysiek werk: hekken neerzetten, met bomen sjouwen, bomen zagen en snoeiwerk, met een zeis of machinaal. Ze doen dat elke week van maandag tot en met donderdag, tussen acht en vier.

De gedachte achter de aanpak: structuur en regelmaat aanbrengen in het leven van jongeren die vanwege allerlei problemen geen baan kunnen vinden en moeten leven van een uitkering. Herman: „Dat kunnen drank- of drugsproblemen zijn. Maar ook andere problemen zoals een psychische aandoening, een burn-out of chronische vermoeidheid.”

Rond m’n zestiende ging het echt mis. Toen raakte ik serieus aan de drugs en de drank

- Bob van de Maat, Vond baan via bosploeg MonteVerde

Biologische ouders drugsverslaafd

Bob heeft een getroebleerd leven achter de rug. Hij belandde als baby van twee maanden in een pleeggezin in Haarlo. „Mijn biologische ouders zijn drugsverslaafd en konden niet voor mij zorgen. Ik heb nauwelijks contact met ze. Verslaving zit vaak in de genen en ik denk dat ik min of meer verslaafd geboren ben. Rond m’n zestiende ging het echt mis. Toen raakte ik serieus aan de drugs en de drank.”

Hij gebruikte ‘alle drugs behalve heroïne en crack’ en zocht bovendien zijn heil in sterkedrank en bier. „Ik werd een soort zombie en leidde vaak een nachtleven. Om aan geld voor drugs te komen, ging ik stelen. Daarvoor ben ik meerdere malen opgepakt en kreeg ik taakstraffen.”

Zwerven door de regio

„Het ging van kwaad tot erger”, vervolgt Bob. „Ik probeerde tevergeefs af te kicken in een verslavingskliniek en heb zelfs enkele maanden door de regio geworven. Ik sliep bij vrienden: dan was ik een weekje hier, dan weer een paar dagen daar.”

▲ De bosploeg van MonteVerde verricht onder andere snoeiwerk met de zeis. © Arjan Gotink

Uiteindelijk belandde Bob in een woongroep in Zelhem. Begin vorig jaar kwam hij via de reclassering en de gemeente Bronckhorst terecht bij MonteVerde. „Dat was mijn redding”, zegt Bob. „Er kwam eindelijk structuur in m’n leven. En na een dag werken in het bos was ik zó moe, dat ik geen energie meer had om ’s nachts nog van alles uit te spoken of te gaan piekeren.”

Bob had paar keer terugval

Bob werkte een kleine anderhalf jaar in de bosploeg van MonteVerde. Werkbegeleider Herman: „Gemiddeld werken mensen zo’n acht maanden bij ons. Daarna heeft het gros een baan gevonden.” Bij Bob duurde dat wat langer. „Ik had een paar keer een terugval, met drinken en blowen. Dan was ik even buiten beeld. Maar uiteindelijk kwam alles op z’n pootjes terecht.”

Niet alleen heeft Bob een baan, hij is ook privé gesetteld. „In de woongroep in Zelhem leerde ik m’n vriendin kennen. We hebben samen een zontje van zes maanden. Ik woon nog steeds in Zelhem en m’n vriendin en zontje wonen in een moeder/kindhuis in Gaanderen. Ik ben trots op m’n werk en gezinnetje. Heb m’n leven eindelijk op de rails.”

Bob gaat er vandoor: hij moet werken. Zijn twee maatjes gaan onder begeleiding van Herman verder met de klus op Beekvliet. Herman: „We hebben momenteel een erg kleine bosploeg, normaal bestaat die uit zeker vijf man. De ploeg is nu zo klein omdat veel anderen recentelijk een baan hebben gevonden. Dat is alleen maar goed natuurlijk, want daar doen we het uiteindelijk voor.”

Bronckhorst houdt nog wel even vast aan succesformule

De scores van MonteVerde zijn goed: „Zo’n zeventig procent van de deelnemers aan het bosploeg-traject vindt een baan”, zegt Kees Geradts. Hij is arbeidsbemiddelaar van de gemeente Bronckhorst en sinds 2016 nauw betrokken bij het traject. „Het is een succesvol en zeer waardevol traject en we gaan hier nog wel een tijdje mee door. De lijntjes zijn kort. Onze aanpak is niet stroperig en bureaucratisch, maar juist heel erg persoonsgericht.”

„Ik praat veel met de werkbegeleiders Herman en Jouko de Vet en de jongens. Elke kern in onze gemeente heeft ook nog eens een eigen consulent als aanspreekpunt. Daar kunnen werkzoekende jongeren terecht voor een reïntegratietraject. Dat hoeft trouwens niet de bosploeg te zijn. Ze kunnen bijvoorbeeld ook aan de slag in een grote hal in Zelhem, waar ze productiewerk kunnen doen.”